

وبگاه یکپارچگی علمی آرگوس (Argos)، که در

سپتامبر (شهریور، مهر) توسط سای تی لیتی

(Scitility)، شرکت فناوری واقع در شهر اسپارکس

آمریکا راه اندازی شد، به مقالات بر اساس سوابق

چاپی نویسندگان آنها و اینکه آیا مقاله به

پژوهش هایی که قبلاً انتشار آنها بازپس گیری شده

استناد می کند یا خیر، امتیاز می دهد.

مقاله ای که دارای «خطر زیاد» محسوب می شود،

ممکن است چند نویسنده داشته باشد که

پژوهش های دیگرشان به دلایلی مرتبط با مثلاً

سوء رفتار بازپس گیری شده اند. کسب امتیاز خطر زیاد

به این معنا نیست که یک مقاله کیفیت پایینی دارد؛

اما نشان می دهد باید آن را بررسی کرد.

یک استارتاپ (شرکت نوآفرین) آمریکایی ابزاری

برای شناسایی مقالاتی طراحی کرده که

نویسندگان آنها سابقه سوء رفتار دارند، این ابزار

همچنین مجلات با تعداد مقالات مشکوک را هم

تشخیص می دهد.

وبگاه نیچر در گزارشی آورده است: چطور می توان

فهمید کدام ناشران و مجلات علمی از مقالات

پژوهشی تقلبی یا مشکوک بیشترین تأثیر را

گرفته اند و کدامیک کمترین تلاش را برای

پاکسازی مطالب خود انجام داده اند؟ حالا یک

شرکت نوآفرین (استارتاپ) که برای کمک به

ناشران در زمینه شناسایی مقالات دارای مشکل

تأسیس شده است، پاسخی فناورانه برای سوال

مطرح ارائه داده است.

اریک دو بور (Erik de Boer)، یکی از بنیانگذاران

سای تی لیتی، می گوید: می خواستیم نوعی فناوری

بسازیم که قادر باشد الگوهای پنهان را ببیند و

شفافیت را به این حوزه بیاورد. آرگوس تا اوایل اکتبر

(مهر) بیش از ۴۰ هزار مقاله با خطر زیاد و ۱۸۰ هزار

مقاله با خطر متوسط را معرفی کرد؛ همچنین بیش از

۵۰ هزار مقاله را که انتشار آنها بازپس گیری شده

بود، نمایه کرده است.

||||

سازندگان چنین نرم افزارهایی ابزارهای غربالگری

پیش نویس نهایی مقالات خود را به ناشران

می فروشند، به همین دلیل معمولاً تمایلی به نام بردن

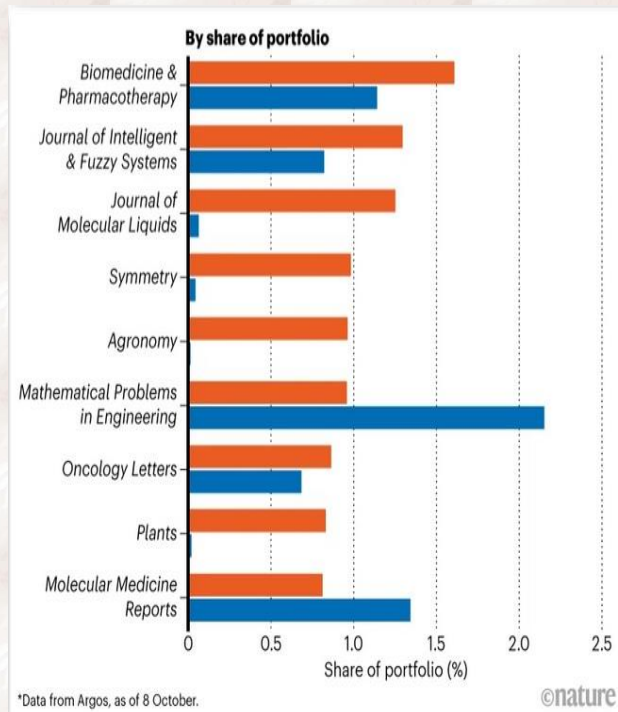
از مجلات متقلب ندارند؛ اما آرگوس که به افراد

حساب های رایگان ارائه می کند، اولین ابزاری است

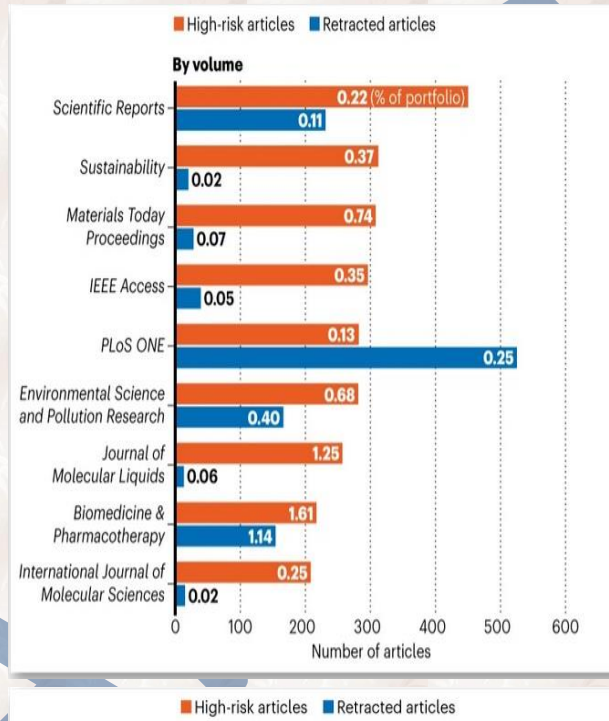
که بینش های عمومی را نشان می دهد.

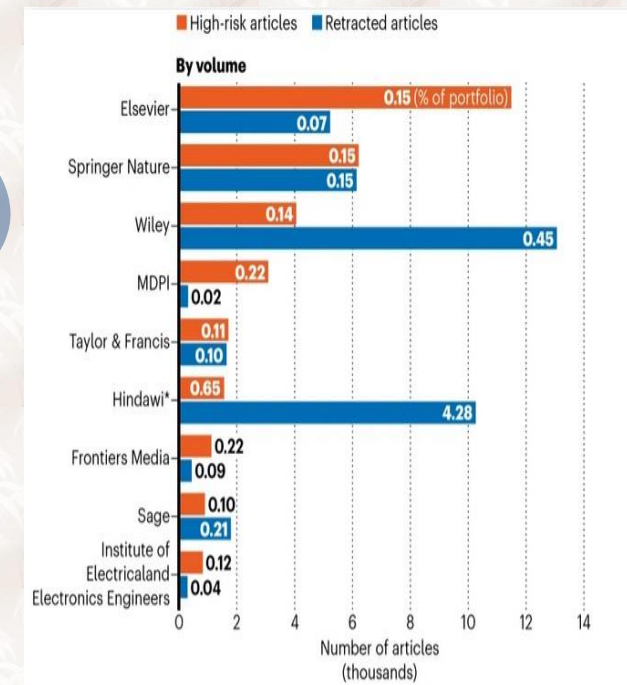
مجلات در معرض خطر

مجلات در معرض خطر

ناشران در معرض خطر

کردآوری و تنهیم:

کتابخانه دانشکده پزشکی

اسفند 1403